

primeur voor Nederland was, heeft me niet verwonderd.

Rest mij nog de Heer Bas hartelijk te danken voor de hulp bij het determineren en het korrigeren van de tekst.

Summary:

Coprinus phlyctidosporus Romagnesi was found on decaying wood of *Acer pseudoplatanus* in the Wieringermeerpolder. This represents the third observation of this rare species which was previously recorded only in France and in Japan.

Literatuur:

1. Aoki, M. & Hongo, T. (1965) -- Larger fungi of the Musashi Plain. -- *Acta phytotaxonomica et geobotanica* 21: 119-126.
2. Kühner, R. & Romagnesi, H. (1953) -- *Flore analytique des Champignons supérieurs*.
3. Romagnesi, H. (1945) -- *Etude de quelques Coprins (2e Série)* -- *Revue de Mycologie* 10: 73-89.

Lentinus adhaerens weer in ons land waargenomen

H.F. van der Laan

Laan van Leeuwesteyn 21
Voorburg

Op 23 januari 1972 vond ik op de Raaphorst, Wassenaar, op een stuk van een afgezaagde boomstam in bundels van ongeveer drie exemplaren, een aantal grauwbrown (soms iets rood- of geelgetinte) paddestoelen. Het taai vlees, de witte ruw gezaagde plaatjes en de soms wat eksentrische steel deden mij onmiddellijk aan *Lentinus* denken. Dit werd thuis bevestigd door de niet amyloïde sporen. Het hoedoppervlak geleek echter helemaal niet op dat van de mij bekende leden van dit geslacht (*L. lepideus* = *L. squamosus* en *L. tigrinus*). Het was glad in plaats van geschubd en er lag een soort van witte was over. Met de "Flore" (1) kwam ik al spoedig tot de konklusie met *Lentinus adhaerens* (Alb. & Schw. ex Fr.) Fr. te doen te hebben, ook al kon ik de gele, harsachtige, kleverige substantie, die meestal hoed, steel en lamellensnede bedekt, niet waarnemen.

De resultaten van het mikroskopisch onderzoek lieten geen ruimte voor twijfel. Uit het oppervlak van de lamellen staken grote cystiden (60-70 x 9-11 μ) ver boven de basidiën uit. Ze ontbraken op de lamellensnede, maar daar vertoonden zich grote bossen haren.

De afmetingen van de sporen bedroegen $7-9 \times 3-3,5 \mu$. In het geslacht *Lentinus* komt deze combinatie van kenmerken alleen bij *L. adhaerens* voor.

Toen ik het materiaal te drogen gelegd had, was ook de kleverigheid, waaraan de soort zijn naam te danken heeft, waarneembaar. Het witte waas op de hoed werd een witachtig tot geel gekleurd kleverig laagje. Ook de stelen en bij sommige exemplaren de lamellen-snedes voelden nu kleverig aan. Toen het materiaal geheel was uitgedroogd, was al die kleverigheid weer verdwenen.

L. adhaerens, die in de literatuur vooral als bergbewoner te boek staat, bleek reeds eerder in ons land te zijn waargenomen. De eerste vondst staat op naam van G.A. de Vries, die er in *Fungus* in 1943 een gedetailleerde beschrijving van gaf (3), vergezeld van een aantal tekeningen van habitus en mikroskopische elementen, die in vrijwel alle details met mijn waarnemingen overeenstemmen. Ik mag voor die details daarom wel naar de genoemde publikatie verwijzen en hier alleen enkele (kleine) verschillen noemen. De Vries spreekt van een bittere en spoedig scherpe smaak, maar ik noteerde slechts: zeer bitter. De door hem gekonstateerde aromatische of balsemachtige geur nam ik ook bij het drogen niet waar. Voor de afmetingen van de basidiën vond ik $40-45 \times 4,5 \mu$, terwijl De V. $42,5 \times 5,4-8,5 \mu$ opgeeft. Voor de breedte van de sporen vond ik $3-3,5 \mu$, terwijl De V. $2,5-3,0 \mu$ vermeldt. (In de "Flore" wordt $2,5-3,5 \mu$ opgegeven)

Voor zover op het Rijksherbarium bekend is, werd de soort na de ontdekking van De Vries niet meer in ons land waargenomen. Als dat juist is, zou de vondst op de Raaphorst dus de tweede zijn. Tenslotte dient nog vermeld te worden, dat ik ruim een jaar later (11 februari 1973), op hetzelfde stuk stam nogmaals enkele exemplaren aantrof.

NASCHRIFT

De lezer zal zich misschien reeds hebben afgevraagd waarom dit verhaal pas ruim een jaar na de datum van de eerste vondst verschijnt. Graag wil ik hierop even nader ingaan, daar de reden ervoor m.i. tevens de oorzaak zou kunnen zijn van een slechts ten dele slagen van de onlangs ingezette actie betreffende het op één centraal punt (p/a dhr. Frencken) verzamelen van meldingen van "bijzondere vondsten".

De oorzaak was eenvoudig deze: ik wist niet dat dit een bijzondere vondst was. Het feit dat na het artikel van De Vries de soort niet meer in *Fungus* of *Coolia* genoemd werd zegt immers niets. Neem b.v. *Stereum rameale*, welke ik kort voor *L. adhaerens* voor het eerst had aangetroffen (2). Noch in *Fungus*, noch in *Coolia* werd deze soort ooit genoemd, behalve dan één keer in een ekskursielijstje. Toch leerde ik in Leiden, dat dit beslist geen "bijzondere vondst" was.

Ik had natuurlijk Dr. Bas kunnen raadplegen, maar het gaat toch niet aan hem iedere keer lastig te vallen als je misschien iets bijzonders gevonden hebt. Ik vroeg het hem daarom pas na de tweede vondst, toen ik hem toch moest spreken.

Het is m.i. te vrezen, dat het niet weten, of een vondst bij-

zonder is of niet, het centraal melden voornamelijk zal beperken tot vondsten van specialisten op hun eigen gebied. Voor de amateurs en ook voor de specialisten buiten hun eigen gebied zit er eigenlijk niets anders op dan de grenzen maar ruim te trekken en alle vondsten, met uitzondering van de heel gewone soorten, door te geven. Dat wordt veel, en bovendien weinig interessant, werk. Ik ben bang, dat de meesten het niet zullen volhouden.

Wellicht zou deze moeilijkheid te ondervangen zijn door publikatie van een lijst van "niet bijzondere" soorten. Men behoeft dan een vondst slechts te melden, als deze niet op die lijst voorkomt. Het samenstellen van zo'n lijst zal niet erg veel tijd behoeven te kosten, daar elke soort waarover men twijfelt weggelaten kan worden. Men behoeft ook niet te vrezen, dat een dergelijke lijst te lang zal worden. Laatst zag ik de namen van alle in ons land inheemse hogere planten (1200 stuks) op twee bladzijden afgedrukt! Ik heb zo'n idee, dat de namen van alle "niet bijzondere" hogere fungi op enkele bladzijden van *Coolia* kunnen worden opgenomen.

Literatuur:

1. Kühner, R. et Romagnesi, H. (1953) -- Flore analytique des champignons supérieurs. - Paris p. 71.
2. Laan, H.F. van der (1972) -- *Stereum rameale* (Pers.) Fr. -- *Coolia* 15 (5): 139-140.
3. Vries, G.A. de (1943) -- *Lentinus adhaerens*, een nieuwe aanwinst voor onze fungiflora -- *Fungus* 14: 46-47.

Enkele ascomyceten op koeievla

G.H. Siteur

Opwettenseweg 28B
Nuenen

De uitgave van *Pezizales* deel I en II door Maas Geesteranus (2) heeft enkele leden van de Eindhovense afdeling ertoe gebracht eens wat meer aandacht te besteden aan de ascomyceten in het algemeen en die op mest in het bijzonder. Vooral de koeievla's hebben onze warme belangstelling. In "Keys to fungi on dung" door Richardson & Watling (3) staat beschreven op welke wijze de mest het beste behandeld kan worden om de daarop groeiende fungi tot het vormen van vruchtlichamen te brengen. Ook in de *Ascobolus*-monografie van van Brummelen (1) wordt hier uitvoerig op ingegaan.

Er zijn enkele soorten die hun aanwezigheid duidelijk laten blijken door hun groot aantal en hun opvallende kleur, b.v. *Cheily-*